

Den under 4. omtalte Ændring angaaende *Kornfondens Fordeling* skyldtes Ønsket om paa dette Omraade at lægge samme Synspunkt til Grund som ved Fordelingen af Svinekort og derved udelukke visse Ejendomme, der drives som Gartneri og Havebrug, fra at komme i Betragtning.

Hvad endelig *Forøgelsen af Kornfonden* angaar, oplyste Ministeren, at der fra 1. September til 1. Februar kun var indgaaet ca. 2 Mill. Kr. i Fonden, næsten udelukkende gennem den særlige Afgift paa haard Hvede. Hertil kom Statens Tilskud paa Halvdelen af det indkomne Afgiftsbeløb, altsaa 1 Mill. Kr. Et saa ringe Beløb vilde ikke være i Stand til at sikre det mindre Landbrug (Ejendomme med en Jordværdi under 10 000 Kr.) Foderkorn til rimelig Pris, men Statens Tilskud burde formentlig forøges med 10 Mill. Kr. (Om Dækningen af dette Beløb se under Nr. 10).

Folketingets Udvalg indstillede Lovforslaget til Vedtagelse med en enkelt, redaktionel Ændring. Desuden udtalte Udvalget, at der var Enighed med Ministeren om, at Udbetalingen af de ovfr. under Nr. 5 omhandlede Andele skal ske efter den gamle Grundskyldsvurdering.

Yderligere fremsatte et Flertal og 2 Mindretal Særdtalelser i Betænkningen.

Flertallet (Socialdemokrater og Radikale Venstre) tilkendegav sin Tilfredshed med, at Lovforslaget tog Sigte paa at komme det *mindre* kornkøbende Landbrug til gode i en for dette paa Grund af de høje Kornpriser vanskelig Situation.

Venstre-Mindretallet havde ønsket den Ændring i Lovforslaget, at man paa det foreliggende Tidspunkt kun havde beskæftiget sig med Fremskaffelsen af det Beløb, som Landmænd med under 10 000 Kr.s Grundskyld maatte have Krav paa, saafremt Lovens Afgiftsbestemmelser var forblevet uændrede Høstaaret ud; Mindretallet havde nemlig den Opfattelse, at naar der herudover skulde træffes Bestemmelse om Tilskud til kornkøbende Landmænd, kunde man ikke indskrænke sig til det Antal, der laa inden for nævnte Grundskyldsgrense, men burde tage betydeligt større Antal med fra de Egne af Landet, der var haardest ramt af Kornmisvæksten i 1936, ligesom der i samme Forbindelse burde træffes Bestemmelse om Betingelserne for Fremskaffelse af Saasæd. Ministeren havde imidlertid henvist Behandlingen af Spørgsmaalet om Støtte til de kornkøbende Landmænd i de haardt ramte Egne uden for den af Grundskyldsgrensen angivne Kreds til Drøftelse under Behandlingen af Lovforslaget vedrørende Landbrugets Gældsforhold, og Mindretallet havde som Følge heraf maattet afstaa fra at faa de nævnte Støtteforanstaltninger behandlet under eet.